

at jeg strax i Thinget som Rigsdagsmand havde stemt imod Lovforslaget i det Hele, ligesom jeg her har udtalt mig derimod. Jeg kan altsaa ikke see, at der deri kunde ligge nogen Begrundelse for det, den ærede Rigsdagsmand syntes at antyde, at det skulde være et Beviis paa en mindre fast Villie hos mig, om jeg ellers rigtigt opfattede hans Ord. Jeg skjønner ikke, at det kan ligge deri. — Siden jeg har reist mig, troer jeg at burde fremhæve eet Punkt, hvorom jeg ikke har udtalt mig før, nemlig dette, at ligesaa bestemt, som jeg har udtalt mig imod, at der skæer nogen Forandring i, hvad der nu bestaaer for Officerernes Bedkommende, ligesaa lidt vilde jeg have Noget imod, forsaavidt der iøvrigt bliver gaaet ind derpaa, at det bliver tilstedet de civile Embedsmænd, som fortere under Krigsministerierne — idetmindste dem under Marineministeriet — at gifte sig uden nærmere Tillabelse, idet jeg ikke kan nægte, at det forekommer mig at være fuldkommen klart, at der ikke er sjerneste Grund til at nægte Fuldmægtige og Cancellister under disse Ministerier den samme Ret, som enhver anden civil Embedsmand har.

Bjerring: Det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa, at Officerer, der ere 25 Aar gamle osv., ikke skulde være andre Bestemmelser undergivne i Henseende til Ægteffab's Indgaaelse, end andre kongelige Embedsmænd. Det forekommer mig, som om en stor Deel af de Indvendinger, vi idag fra forskjellige Sider have hørt imod dette Lovforslag, vilde være tilstrækkeligt begrundede, hvis der i Forslaget havde staaet, at enhver Officcer paa over 25 Aar skal gifte sig, men det er jo ingeniunde Hensigten. Det synes, som om der er stor Frygt for, at, hvis man tilstaaer Officererne den samme Ret, som ellers andre Borgere i Staten have, disse Officerer da aldeles hovedfulds, uden at anstille de fornødne Betragtninger, som man dog maa antage, at enhver Anden, inden han indlader sig i Ægteffab, maa anstille, strax, naar denne Lov udkommer, skulde gaae hen og gifte sig. Dette troer jeg nu ingeniunde vil være Tilfældet. En stor Deel af, ja vistnok alle de Betænkeligheder, som vi idag fra forskjellige Sider have hørt fremhævede som mulige imod, at en Officcer

indlader sig i Ægteffab, ville naturligtvis være ligesaa klare og tydelige for enhver Officcer, som de have været for enhver af os. Jeg troer derfor, at den Ængstelse, man har opvakt i denne Henseende, kun i en meget ringe Grad er tilstrækkeligt motiveret. — Den ærede Landsthingsmand for 6te Kreds (Orholm) har yttret om Udkastet, at det var ubetimeligt, uforødent og uhenstigtsvarende. Ubetimeligheden har han søgt at begrunde derved, at dette Lovforslag, hvis det blev til Lov, ogsaa vilde komme til at gjælde for den Deel af Armeen, som hører til Holssteen, og at det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at Rigsdagen her vedtog Love, som indirecte kunde faae Indflydelse paa Holssteen. Det forekommer mig, at denne Indvending aldeles har tabt sin Betydning, efterat vi fra Regjeringen have fåaet forelagt Lovforslag, som i en ganske anden Grad angaae Forholdene i de Dele af det danske Monarchie, som ikke staae under den danske Grundlov, end dette relativt ubetydelige Lovforslag. Jeg troer derfor ikke, at der fra denne Side kan hentes nogen vægtig Indvending imod dette Lovforslag. Naar den samme ærede Landsthingsmand har sagt, at Forslaget var uforødent, har han begrundet dette derpaa, at der ikke skulde være nogen Trang hos Officcersstanden til en saadan Forandring i den bestaaende Lovgivning. Naturligtvis kommer det meget an paa, hvorledes man forstaaer denne Trang. Alle Andre end Officerer kunne naturligtvis ikke føle Noget til denne Trang; men, hvis der virkelig var en stor Deel Officerer, som ønske at benytte den Ret, som andre Embedsmænd i Staten have, maatte der jo for disses Bedkommende være en stor Trang dertil, og gives der ikke mange Officerer, som føle en saadan Trang, falder jo det Allermeste af alle de Indvendinger og Betænkeligheder, som vi have hørt imod Lovforslaget, bort; thi, er der ikke mange Officerer, der ønske at benytte denne Ret, er det jo klart, at de Misligheder, som deraf kunde opstaae, kun vilde kunne indtræde i yderst sjældne Tilfælde, som vilde være en Undtagelse. — Den samme ærede Landsthingsmand har yttret, at Lovforslaget var uhenstigtsvarende, fordi man derved vilde udsætte Statskassen for, at en stor Deel Personer